

Virágvasárnap

„Hozsánna Dávid Fiának! Áldott, aki jön az Úr nevében! Hozsánna a magasságban!” (Mt 21,9)

A franciaországi Colmar múzeumában felfigyeltem egy különleges kiállítási tárgyra. Ez egy fából készített, számaron ülő Jézust ábrázoló szobor, amelynek talapzatára négy kereket és egy kis kampót szerkesztettek, hogy a körmeneteken az ünneplő tömeg előtt tudják húzni. Elgondolkoztató műalkotás ez. Érződik rajta, hogy nagy műgonddal és lelkesedéssel készítették évszázadokkal ezelőtt. A korabeli leírások alapján el is képzelem, ahogy 300-400 éve hatalmas tömeg figyeli azt, hogy a misztérium- és passiójátékokhoz hasonlóan, dramatizált formában eljátsszák Jézus jeruzsálemi bevonulását. Pálmaágakat lengetnek és hozsannát énekelnek, miközben előttük húzzák a kerekeken guruló fából faragott szoborkompozíciót. Vannak fenntartásaim az ilyen tumultuózus jeleneteket sem nélkülöző – egyes helyeken ma is népszerű – processziókkal kapcsolatosan. Jelen esetben pont az ebben a helyzetben rejlő erős kontraszt az, ami visszaadja az evangéliumi történetben lévő feszültséget. Itt van ez a kerekeken guruló Jézus-szobor, amit kötéllel húznak az emberek előtt. Van ebben valami igazán groteszk.

Miként tekint az akkori és a mai tömeg a Jeruzsálembe érkező Mesterre? Gyanítom, csupán annyira látják, látjuk jól őt, mint amennyire egy szépen megfestett faragott szobor vissza tudja adni a Megváltó dicsőségét. Egészen biztosan sok mindent beleláttak a számaron érkező Jézus alakjába. Reményeiket, elképzeléseiket személyesítette meg a szeretetet sugárzó rabbi. Az egész népet az idegen elnyomás alól hamarosan

felszabadító tanítót, csodálatos gyógyítót, szegények királyát, Galileából érkező forradalmárt, bölcs prófétát, megígért Megváltót láttak benne. Meglátták-e, meglátjuk-e a számaron érkezőben a szenvedő Krisztus alakját? Meglátták-e, meglátjuk-e, hogy ennek a Királynak a keresztfá lesz a trónusa? Meghallották-e, meghalljuk-e, hogy a lelkes hozsannának a kegyetlen „Feszítsd meg!” lesz a visszhangja és az ujjongó forgatagnak az „Elvégeztetett!” drámai csendje.

Jézus tudja, merre visz az útja és ezt a keresztutat értünk vállalja. A tömeg és az akkori és mai tanítványok is viszont csak a saját elképzeléseiket, reményeiket látják bele a számarháton érkező Mester alakjába.

Biztos vagyok benne, hogy valami egészen nemes szándék vezette azt a fafaragó szobrászmestert, aki ezt a különös és különleges szoborkompozíciót megalkotta, de mégis csak furcsa, hogy a kerekekre

helyezett Krisztust az emberek húzzák-vonják. A hosszannát kiáltó tömeg nem ugyanezt akarta, akarja tenni? A saját elképzeléseinek, reményeinek a megvalósulását várja és elvárja az érkező Királytól.

A számárháton ülő Jézus nem azért érkezik Jeruzsálembe, hogy az emberek elképzeléseit megvalósítsa. Mi próbáljuk őt húzni-vonni,

de ő mégis a Golgota felé megy, hogy Isten megváltó tervét megvalósítsa és szabadulást hozzon számunkra. Számunkra, akik a virágvasárnapi „Halleluja” után „Feszítsd meg”-et kiáltunk.

A colmari faragott Krisztus-alakot már nem húzzák-vonják. Célba érkezett és a terembe lépőre figyel és szelíd tekintettel áldásra emeli kezét.

■ KOVÁCS ÁRON

ÁHÍTAT

Nagycsütörtök

Jézus szokása szerint az Olajfák hegyére ment. Követték tanítványai is. Mikor pedig odaért, így szólt hozzájuk: Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek! (Lk 22,23-24)

„Nem volt csatlakozás. Hat óra késés jeleztek és a fullatag sötétben hat órát üldögéltem a kocsárdi váróteremben, nagycsütörtökön.”

Már hetek óta Dzsida Jenő verse motoszkál bennem, ha Jézus passiójára gondolok. A költő egy hétköznapi eseményt – késés, céltalan várakozás egy sötét váróteremben a vonatra valahol – formáz versbe és a Nagycsütörtök címet adja neki. A saját élete tapasztalatán így fénylik fel a Krisztus szenvedése, nagycsütörtök éjszakája minden gyötrődése, az értünk vállalt szembenézés a halállal. A vers egyszerre két idősíkon mozog. Beszél egy vasútállomáson történt várakozás furcsa érzéseket keltő félelmetes élményéről, és szól áttételesen Jézus lelkiállapotáról, félelmeiről az Olajfák hegyén. Mikor tanítványai elaludtak mellette, ő pedig imádkozva várja, hogy elfogják és elvigyék a kihallgatásra, majd a Golgotára. A két idősíkot egy szó kapcsolja össze: nagycsütörtök.

„Testem törött volt és nehéz a lelkem, mint ki sötétben titkos útnak indult, végzetes földön csillagok szavára,

sors elől szökve, mégis szembe sorssal s finom ideggel érzi messziről nyomán lopódzó ellenségeit.”

A versben nagycsütörtök a maga hétköznapi szürkeségével van jelen. Úgy, ahogy mi is megéljük. Munkanap, mindenki intézi a dolgát, majd indul haza, talán várja a járművét egy világvégi állomáson. Talán nehéz lélekkel, elárultatva, cserbenhagyva, megfáradt, beteg testtel, a sors elől szökve, magányosan várakozik, vár valamire, Valakire. Egy másikra, aki együtt virraszt vele, együtt remél, küzd vele ebben a lelkiállapotban. Magára maradva azonban irracionális érzések fogják el, szörnyalakat, füstöt vizionál félelmében.

„Az ablakon túl mozdonyok zörögtek, a sűrű füst, mint roppant denevérszárny, legyintett arcul. Tompa borzalom fogott el, mély állati félelem.”

Ezt az embertelen félelmetes szorongató magányt kívánja elűzni a költő meghitt emberekkel, társakkal, hogy ne egyedül gyötrődjön, mert közösen még a megma-

gyarázhatatlan, az ismeretlen, a betegség, a halál közelsége is elviselhetőbb lenne. Azonban:

„Körülnéztem: szerettem volna néhány szót váltani jó, meghitt emberekkel, de nyirkos éj volt és hideg sötét volt, Péter aludt, János aludt, Jakab aludt, Máté aludt és mind aludtak... Kővér csöppek indultak homlokomról s végigcsurogtak gyűrött arcomon.”

Emberileg eddig jut el a költő: s a szenvedő, reszkető emberben felismeri az Emberfia szenvedését, aki ugyanígy magára maradt az Olajfák hegyén. Aki nem talált vele és érte imádkozó embereket, akinek egyedül kellett megküzdenie vért izzadva emberi mivoltunk minden gyengeségével, kísértésével. Értünk vállalta mindezt. A Gecsemáné kertben térdelő, gyötrődő Krisztus alakja sejlik át a verssorokon, aki várja elárulóját, várja küldetése beteljesedését és szorong a rátörő kísértésben. Mindez nagyon emberi, hozzánk oly közeli.

Jézus nagycsütörtök éjszakáján keresi Isten akaratát, hogy el tudja fogadni azt.

ÁHÍTAT

Nagypéntek

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki bűnösökben az el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3, 16)

Luther nem véletlenül nevezte dióhéj evangéliumnak, egyenesen a Szentírás közepének ezt a jézusi mondatot, amelyet János evangélista őrzött meg a számunkra.

Jézus arról beszél, aminek nagypéntek az igazi pecsétje, hitelesítő eseménye. Hogy a világ Ura, Teremtője, az Univerzum alkotója figyel ránk, gondja van az életünkre, keresi velünk a kapcsolatot. Sőt; halálosan fontos

Küzd félelmeivel és az ismeretlen valósággal, a halállal, amely őt, az élet Urát fenyegeti elnyeléssel. Tanítványait figyelmezteti: imádkozzatok! Ez az egyetlen kapaszkodó azóta is a próbatétel idején, mert ez összekapcsol minket Ővele és egymással. Mivel ő végigküzdötte ezt az éjszakát, ezért tud együttérezni velünk és nem hagy magunkra. A költő a vers végefelé szinte azonosul Krisztussal. Paradox módon ebben rejlik az evangélium: Nincs egyedül: **Jézus már megharcolta ezt a harcot, így társa lett minden magárahagyottnak, szenvedőnek. „Veletek vagyok minden napon...” (Mt 28,20) Ez nagycsütörtök jóhíre nekünk is.**

Nagycsütörtök nem ér véget az utolsó vacsora asztalközösségével. Jézus szokása szerint imádkozni megy. Így készül mindarra, ami rá vár. Bár az Olajfák hegyén magára marad, mégis érettünk is imádkozik, hogy mi soha ne maradjunk magunkra kísértéseinkben, félelmeinkben. Hogy ne feledjük, ő már megszerezte a győzelmet nekünk a kereszten a halál felett és életünk el van rejtve Isten tenyerében.

■ GERŐFINÉ DR. BREBOVSZKY ÉVA

neki az életünk, a sorsunk, mi magunk. Határtalan szeretettel szeret bennünket, keresi velünk a kapcsolatot.

Nem közömbös velünk szemben, sőt mindent odaadott, mindent megosztott velünk. Ezért érkezett közénk. Olyan emberként, aki kiáll értünk, az életünkért. Mint egy olyan barát, aki helyettünk is vállalja a felelősséget.

Gyerekkoromban emlékszem, ha valami csínyt követtünk el és a tanítók nem tudták, hogy ki volt az értelmi szerző – sorba-állítottak minket és kérték, hogy lépjen elő a bűnös. A legritkább esetben volt jelentkező. Ilyenkor mindenki büntetést kapott.

Jézus szeretetében még az is belefért, hogy Ő helyettünk áll oda, áll elő; hogy Ő volt. Ő lett tettessé, bűnössé, kudarccá, gúny tárgyává. Hagyta, hogy megtörténjen a felfoghatatlan, sokak számára botrány vagy bolondság. Megszégyenült helyettünk, hogy minket fedezzen, védjen, mint legjobb barát.

De még ennél is továbbment, átélve a legszélsőségesebb szenvedést, hogy ne legyen olyan emberi kín, ami nem fér bele a kereszt ölelésébe. Hogy legyen hová tekinteni, amikor nagyon fáj. Miattunk, helyettünk és értünk szenvedett.

Pedig mi vagyunk a kudarcosok, a pályát vétettek, a rosszul döntők, a megtévesztettek, félrevezethetők, rosszul szeretők. Amibe mi magunk is belefáradunk, csalódunk, kimerülünk, elcsüggedünk. Okoljuk a körülményeket, a gonoszságot, a kizökkent, megromlott viszonyokat, mások rosszindulatát, kegyetlenségét.

Olyannyira így van ez, hogy sokkal érthetőbb lenne, ha azt olvasnánk; Isten megutálta ezt a világot, és benne az embert. Megharagudott, végérvényesen háttal fordított nekünk.

Nagypénteken mégsem ez történt. Isten képes szeretni. Végérvényesen mellettünk döntött.

Az a görög szó, amit itt az evangélium használ, olyan szeretetre utal, mely feltétel nélküli, ami nem nézi a szeretet tárgyának érdemeit, hogy mit tett a szeretetért, kiérdemelte-e vagy sem.

Önzetlen szeretet, amiért egyikünknek sem kell megdolgoznia.

Állandó szeretet, nem olyan, mint a miénk, amit könnyen el lehet játszani, amiben csalódhatunk.

Mai, aktuális szeretet is, ami soha el nem múlik. Az a szeretet, amely nem valami egyszerűen kellemetlenséget vagy áldozatot vállalt értünk, hanem odaadta értünk az egyetlent. Az élet és éltető.

A 2024-es év igéje is ennek a szeretetnek a továbbadására, tovább sugárzására bízta bennünket, éppen azért mert a legnagyobb nagypénteki üzenet nem az, hogy mi hiszünk Istenben és a kereszten értünk meghalt Jézusban, hanem, hogy Ő hisz bennünk! Esélyt adva arra, hogy Húsvét után vele, benne és belőle erőt merítve tudjunk élni, igazán örülni és szeretni. Szeretni a világot, Istent, önmagunkat és egymást.

■ SMIDÉLIUSZ GÁBOR

Húsvét

Ekkor megnyílt a szemük, és felismerték... (Lk 24,31)

Sokszor eltűnődtem már a gyülekezeti nagyterem falán függő olajkép előtt. Tekintetemet hol a kenyér felett kezét áldásra emelő Jézus alakja, hol a vele szemben ülő két emmausi tanítvány vonzotta magára. Lenyűgözőnek tartom, ahogyan ez utóbbiak arcára kiülnek a bennük kavargó indulatok. Enyhén tátott szájuk az önkéntelen elcsodálkozás azon érzéséről tanúskodik, amelyet nyelvünk igen szemléletesen a Sokszor eltűnődtem már a gyülekezeti nagyterem falán függő olajkép előtt. Tekintetemet hol a kenyér felett kezét áldásra emelő Jézus alakja, hol a vele szemben ülő két emmausi tanítvány vonzotta magára. Lenyűgözőnek tartom, ahogyan ez utóbbiak arcára kiülnek a bennük kavargó indulatok. Enyhén tátott szájuk az önkéntelen elcsodálkozás azon érzéséről tanúskodik, amelyet nyelvünk igen szemléletesen a „leesett az álluk” fordulattal ad vissza. Ez a megdöbbenés, a váratlan felismerés mimikája.

E meglepettség mellett az is megállapítható, hogy valami titokzatosan sejtelmes fény ragyog az ábrázatukon. És ez nem csupán az asztal közepén álló gyertya lángjának köszönhető. Van ebben a ragyogásban valami emelkedett ünnepélyesség. Mintha a külső fényforrás visszatükröződése mellett egyfajta belső megvilágosodás is kiülne arcukra.

De ami számomra a legmegragadóbb, az mégis csak a szemük. Azok a csillogó, csodálkozó, Jézusra néző szemek. Olyanok ezek a szemek, amelyek nem üresen tekintenek egy pontra. Bennük ugyanis ott ragyog a felismerés boldogsága: A Meg-

feszített visszatért. Feltámadt, és itt van velünk. S asztalánál, a vele megélt közösségben új erőt, és reményt nyerhetünk.

Ez az a felismerés, amelyre az emmausi tanítványok megnyíló szemeikkel rácsodálkoznak. Ezt a felismerést adják tovább a feltámadás tanúi, hogy a húsvéti örömhír, mint valami stafétaláng, nemzedékről nemzedékre világosságot gyújtson emberi szívekben, tekintetekben. Micsoda áldás, hogy hozzánk is eljutott! Hogy ma is megszólal!

Ám a képen, ott a nagyterem falán, nem csak ez a ragyogó világosság jelenik meg. Elgondolkodtató a háttérben a tanítványokat milyen sötétség veszi körül. Sötét, amelyben homályosan mosódnak el az arcok, a kontúrok, a valóság. Mintha csak arra emlékeztetne ez bennünket, hogy Krisztus mai tanítványainak életében is jelen van, és nagy erő ez a fojtogató sötétség. Mely körbe ölel. Bezár és megvakít. Elbizonytalanít és eltompít. Félelmet és bizonytalanságot kelt bennünk, mint valami ezerarcú rém. A békétlenség, a viszály. Vagy ahogyan

Scholz László fogalmazza meg egyik versében: a „bűnök homálya”, „ínség hollószárnya”, mely „mindent sűrűn eltakar”.

Húsvét ünnepén azonban a mi életünkbe is beragyog a feltámadás örömhírének világossága. Hogy e „nagy világéjben”

hirdesse: bizony, elmúlhat az éjszaka. Hisz megnyílhat a szemünk, és felismerhetjük mi is: A Megfeszített visszatért, és ma is itt van velünk, mint lelkünknek fényes csillaga.

■ CSELOVSZKY FERENC

ÁHÍTAT

Mennybemenetel

„Az Úr Jézus pedig mintán ezeket mondta nekik, felemeltetett a mennybe, és az Isten jobbjára ült. Azok pedig elmentek, hirdették az igét mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, megerősítette az igehirdetést a nyomában járó jelekkel.” (Mk 16,19-20)

A fent és a lent. Az ember számára évszázadokon át elérhetetlen pontok voltak. A magasan elterülő csillagos égbolt vagy a tenger mélységei. Talán éppen ezért alakult ki bennünk, hogy életünk nagy részében csupán horizontálisan tudunk gondolkodni. A fent és a lent. Az ember számára évszázadokon át elérhetetlen pontok voltak. A magasan elterülő csillagos égbolt vagy a tenger mélységei. Talán éppen ezért alakult ki bennünk, hogy életünk nagy részében csupán horizontálisan tudunk gondolkodni. Szokták mondani: „az idő előrehalad”, vagy a régmúlt élményekre „visszaemlékezünk”. Ebből kifolyólag gondolhatnánk, ha már így vagyunk „betájolva”, akkor legalább ebben a síkban tisztán látunk. Feltételezhetjük, hogy ha az ember találkozik valamivel az életben, ami szembe jön vele, annak hitelt ad, elhiszi, hogy ott van, létezésében nem kételkedik. Mégis tudjuk jól, hogy teremtményi voltunk miatt hitetlenkedésünknek nincs határa.

A Biblia leírásaiból jól láthatjuk, hogy Jézus tanítványai is küzdöttek emberi mivoltukkal. Ők is ki voltak téve a teremtményi értelem és gondolkodás korlátjainak. Hiába vitte meg a feltámadás örömhírét Magdalai Mária, nem

hittek neki, pedig szembe jött velük az igazság. Hiába kelt útra az emmausi tanítványokkal maga Jézus, valami akadályozta a látásukat és nem látták meg benne a Mesterüket. Sokszor vagyunk mi magunk is így, főként jelen korunkban. Impulzív élményre van szükségünk ahhoz, hogy felnyissuk szemünket. Nem vesszük észre azt, ami velünk szemben jön, ha nem elég látványos.

Krisztus ily módon közelít hozzánk a mai napon. Az ember számára megdöbbenő és megfoghatatlan, ami történik. A hihetetlen és

felfoghatatlan feltámadást koronázzák meg az előttünk álló események. Jézus, mint mély álmukat alvó kisgyermekeket ébreszti fel a bánatba temetkező, kételkedő tanítványait és velük együtt minket. Lássatok és higgyétek el mindazt, amit láttok!

Nehéz a csupán vertikálisan gondolkodó, a kizárólag maga elé néző embernek meglátni ezt a csodát. Krisztus, mindezek ellenére minket hív szolgálatra, szenvedései árán nekünk adott reménységet. Szolgálatra küldő szava mellé, pedig támogatást is ad, nem hagy egyedül minket a nehéz napokon sem. Ő, az Atya jobbjára ült és nem feledkezik meg rólunk. Krisztus megtörte és átformálta az évszázados emberi gondolkodást. Életünkben rá tekinthetünk, hozzá fordulhatunk. Nem csak horizontálisan láthatjuk ezek után a világot, hanem felemelhetjük szívünket az Úrhoz, akinél Ő maga a

közbenjárónk. Ő az, akiben a fent és a lent egygyé lesz, aki életünkben előre vezet, aki velünk volt és velünk lesz. És látjuk, hogy:

Csak száll, csak száll, emelkedik,
És önnön fényében ragyog,
Alatta örvénylenek már
A mélységben a csillagok.

Embernek szédül a feje,
S borzong a gondolatra is:
A csillagokra nézni - le!!

Ember az üdvösség ízét
Akkor érzi, ha fölveti
Bús éjeken tekintetét,
S kigyúl a lelke csipkebokra.

Ő - letekint - a csillagokra.

(Reményik Sándor: A mennybemenetel)

■ DOMA MÁRTON

MOTTO

Az év igéje: „Minden dolgotok szeretetben menjen végbe!” (1Kor 16,14)

A szeretet iskolája

A Kis Herceg című mesenovella rókája meghúzza a határt a közös játék előtt: „Nem játszhatom veled - mondta a róka. - Nem vagyok megszelídítve.” És a Kis Herceget nagyon is érdekli, ez mit jelent. Elkezdi faggatni őt, majd csak kimondatja. „Olyasmi, amit nagyon is elfelejtettek - mondta a róka. - Azt jelenti: kapcsolatokat teremteni.”

A szeretet tehát kapcsolatteremtés? Ha szeretetben kell minden dolognak történnie, muszáj utána járni, mit jelent „szeretni”.

A szeretet önfeladás vagy identitás kérdés? Ha elkezdek szeretni másokat, vajon magam helyesen szeretem-e? Ha mindig mások

érdeke szerint cselekszem, valójában az jelenti-e a szeretet? A szeretet miközben kötelék, szabadabbá tesz, a szeretet úgy köt meg, hogy elenged! A szeretet úgy enged el, hogy visszafogad. A visszafogadást pedig nem köti feltételekhez.

A szeretet kitartó és hűséges, a szeretet valójában menedék: a megmenekülés helye. A szeretet tele tapintattal és diszkrécióval.

„Szeretni: nem pusztá szó, A szeretet élő való. Mi Jézustól tudjuk: mi az igaz szeretet, Ki érettünk emberré született.” - hangzik az 574. számú bibliaórai énekünk, és igyekszik elmagyarázni mi a szeretet.

A szeretet akarat, a szeretet döntés a másik mellett, a másik javára. Olyan attitűddel élni a mindennapokat, melyben ez az erő működik. Az éves igénk alapján lehet, 2024. a szeretet éve, az elengedés éve, az elköteleződés éve.

Minden dolgokat szeretetben menjen végbe. Édesanyám alakja jut eszembe, és szava, hanghordozása, ahogy, és amit mond. Kamaszként nem nagyon törődtem én azzal, hogy az egymásra hajtogatott ruhadarabokat hogyan veszem ki a helyéről. Ilyenkor a két ruhadarab közötti harmadikat csak úgy kirántva bizony megmozdult a többi is. És ő ezt látta, a lezser tinédzser mozdulatomat: "- Péterkém, szeretettel, olyan szeretettel vedd ki, mint ahogy én összehajtogattam és behelyeztem a szekrénybe. Szeretettel!"

Szeretetben járni annyit jelent, mint szeretni azt, aki nem méltó a szeretetre; annyit jelent, önmagunktól elfordulni, hogy másoknak szolgálhassunk.

Dietrich Bonhoeffer valahol ezt írta: „A tanítványság a szenvedő Krisztus iránti

elkötelezettség, ezért egyáltalán nem meglepő, hogy a keresztyénségre való elhívás része a szenvedésre való elhívás.”

Krisztus követőként láthatjuk, hogy az Ő szeretete békítő. Krisztus helyreállított minden megtört kapcsolatot, és egységet hozott. Krisztus szeretetében járni azt jelenti, hogy az ember a megbékélést szolgálja.

Idei igénk arra hív, hogy küldetésünk legyen a szeretet megélése, továbbadása, hogy azon tájékozódjunk, hogy minden dolgunk a szeretet légkörében, atmoszférájában történjen.

Azt a felismerést kívánom testvérem, hogy a szeretetet ne csak érelemnek lássuk, hanem tanulható, elsajátítható dolognak! Míg a hit nem tanítható, addig a szeretet igen!

Tanuljuk és tanítsuk hát szeretet finoman hangolt hangsúlyait, a gömbölyded gesztusait, lágy mozdulatait, és szilárd elhatározásait.

■ BENKÓCZY PÉTER

ESEMÉNYEK

Konfirmáció a Deák téren

A gyülekezetünkben kialakult hagyomány szerint, – hacsak nem szól valami kényszerítő körülmény ez ellen, – a húsvétot követő első vasárnapon, Quasimodogeniti vasárnapján ünnepeljük fiataljaink konfirmációját.

Az idén **április 7-én** sorra kerülő alkalomra hat konfirmandus készül szorgalmasan a vasárnap délelőttönként megtartott együttléteken.

Kelényi Olivér, Kutasi Anna, Pozderka Csanád, Pozderka Flóra Boglárka, Selényi Zsombor és Schrödl Emma az április 6-án, szombaton délután 15 órakor kezdődő konfirmációi vizsgán számolnak be mindarról, amivel a felkészülés ideje alatt ismeretben gazdagodtak. A vasárnapi alkalmakon kívül fiataljaink idén is egy konfirmandus tábor programján keresztül is ráhangolódhatnak e fontos eseményre. A tábornak idén a mátraszentistváni Dr. Keken András Evangélikus Menedékház ad otthont, április 2. és 4. között.

Gondoljunk a konfirmációra készülő fiatalokra és szeretteikre imádsággal!

Afrikából jöttem...

Beszélgetés Sikama Sekenwa, nigériai evangélikus építésmérnök hallgatóval

Sikama, mi célból érkeztl Budapestre?

Az Óbudai Egyetem építésmérnöki mesterképzésére jelentkeztem a Magyar Kormány Keresztény Fiatalok Ösztöndíján keresztül. Ez nagyszerű lehetőség volt arra, hogy Európában, konkrétan Magyarországon képezzem magam tovább. Szerencsére elnyertem az ösztöndíjat, és jelenleg a kétéves program utolsó félévében vagyok.

A szüleid aktívan tevékenykednek az evangélikus egyházban. Mesélnél róluk?

Igen, a szüleim aktívak a nigériai gyülekezetemben, a Nigériai Krisztus Evangélikus Egyházban. Édesapám, Sekenwa, lelkész, aki 33 éve szolgál. Emellett ő az egyház teológiai egyetemének, a nigériai Yolában található Bronnum Evangélikus Szemináriumnak jelenlegi rektora, emellett lelkipáztort és lelkipáztort tanácsadás tárgyakat oktat.

Édesanyám, Nuwayina az Evangélikus Egészségügyi Szolgálatnál dolgozik. Ő a helyi közösségekben a közösségi alapú egészségügyi alapellátással (megelőző egészségügy) és a járványkitörésekkel kapcsolatos megelőzéssel foglalkozik.

Mekkora Nigériában az evangélikus egyház?

A Nigériai Krisztus Evangélikus Egyháza ma már több mint 2 millió taggal és több, mint

2 ezer gyülekezettel büszkélkedhet ország-szerte.

Hogyan látod hazádban a keresztények helyzetét?

A vallási üldözés sajnálatos valóság sok keresztény számára Nigériában, különösen Észak-Nigériában. A Boko Haram felkelés 2009-es kezdete óta sok egyén és közösség vált az üldözés áldozatává. A nigériai keresztények úgy vélik, hogy a kormány közel sem tesz eleget életük és tulajdonuk védelmében.

E szomorú helyzet ellenére a keresztények még mindig szilárdan megalapozottak hitükben, és a rossz esélyek ellenére továbbra is boldogulnak. Ha egy dolgot kérhetnék a testvérektől mindenhol, az az lenne, hogy imádságban emlékezzenek meg az üldöztetéstől szenvedőkről, legyen az Nigériában vagy bárhol máshol a földön.

Milyen benyomásaid vannak Magyarországról?

A kezdeti benyomásom Magyarországról meglehetősen pozitív volt, és még most is az, még azután is, hogy már több mint egy éve itt lakom. Nagyra értékelem a magyarok barátságosságát és vendégszeretetét. Úgy érzem, hogy itt Magyarországon szívesen látnak és otthon érzem magam. A magyar kultúra, történelem és építészet is lenyűgözőt.

Találtál megfelelő lelki közösséget Budapesten?

Nagyon fontos számomra az angol nyelvű evangélikus lelkési szolgálat, amelyet Anne Morawski lelkésznő koordinál. Jelenleg szerdánként a Deák Téri Evangélikus Templom klubszobájában tartunk bibliaórát, vasárnap pedig a Budapest-Fasori Evangélikus Egyházközség gyülekezeti termében tartunk istentiszteletet. Emellett részt veszek

a Fialat Felnőttek Nemzetközi Közösségében és vasárnapi istentiszteleten a Vörösmarty utcai Szent Columba Skót Templomban. Áldásnak tartom, hogy olyan közösségekre találtam, amelyek tovább építik hitemet.

Mi is áldást kívánunk további tanulmányaidra, szerettedre és egész életedre!

A beszélgetőtárs Cselovszky Ferenc volt.

TISZTÚJÍTÁS

Presbiterek bemutatkozása

“Viseljetek gondot tebát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legettessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.” (ApCsel 20, 28)

2024. február 18-án a Magyarországi Evangélikus Egyház általános tisztújítása keretében megválasztottuk gyülekezetünk új presbitériumát és képviselőtestületét. Minden jelölt nagy többséggel megkapta a szükséges szavazatot. Új presbiterünk ugyan bemutatkoztak már az erre a célra elkészített kiadvány hasábjain, a hírlevél olvasói és archívuma számára azonban újra elérhetővé tesszük azokat az információkat, amiket ők maguk tartottak fontosnak megosztani a gyülekezet szélesebb közösségével.

Cselovszkyné dr. Tarr Klára

1971-ben születtem Szekszárdon, ez számomra fontos kötődés. Eredetileg magyar-német szakos tanár vagyok, majd alkalmazott nyelvészetet és diplomáciát tanultam. 1998 óta vagyok a Deák téri Evangélikus Gyülekezet tagja, ekkor kerültem Budapestre, mint Cselovszky Ferenc lelkész felesége. A gyülekezet kezdettől fogva szeretettel fogadott, azóta is otthonom. Mindkét lányunk, Katinka és Klára is itt nőttek fel, ide tartoznak. Katinka ötödéves hallgató az ELTE magyar-rajz tanári szakján, Klára pedig az Evangélikus Hittudományi Egyetem másodikéves lelkész szakos hallgatója. Rendszeresen részt vesznek az ifjúsági munkában és mindketten tagjai a gyülekezet ifjúsági zenekarának, a Zelzáhnak.

A gyülekezetben mindenkivel szívesen dolgozom együtt, mind a főállású, mind pedig az önkéntes munkatársakkal. Elsősorban a gyermekbibliakör alkalmait tartom havonkénti rendszerességgel, de a gyülekezeti hétvégék és az adventi gyermekbarkácsolás programjait is örömmel vállalom, természetesen más segítőkkel együtt, akikkel jó egy csapatban lenni. Családommal együtt évente részt veszünk a nyári családós táborokban, támogatva a lelkészek munkáját. A MEE Ökumenikus és Külügyi Osztályának vezetőjeként egyszerre látom az országos egyház nagyobb ívét és a Deák téri gyülekezet életét, a kettő kiegészíti egymást.

Az életem része, hogy a Deák térre tartozom. Megtisztelő, hogy presbiteri jelölést kaptam.

dr. Hildenbrand Katalin

Budapesten születtem, a Deák téren kereszteltek meg és itt is konfirmáltam 1991-ben, majd a házasságkötésünkre is itt került sor 1994-ben. Három – ma már felnőtt – lányunkat is igyekeztünk a gyülekezetbe bevezetni és őket is itt kereszteltük, majd itt is konfirmáltak.

Lelkészeink bevontak az eberni testvérgyülekezettel való kapcsolat-tartásba, kezdetben a lányaink ifjúsági utazásai során, később pedig személyes látogatásainkkal is, igazi testvéri kapcsolataink alakultak ki az eberni gyülekezetben. Ezek a barátságok sokat adtak nekem is és a családomnak is, és bár az ottani gyülekezet a miénkhöz képest kisebb, nagy tapasztalat volt, hogy fontos ügyeknek és feladatoknak lehettünk így tanúi.

A képviselőtestületnek tagja voltam az utóbbi ciklusban, és ügyvédi foglalkozásomból adódóan segítettem a gyülekezetnek az elmúlt években jogi kérdésekben. Érdeklődöm az egyházközségünk ügyei iránt és szeretnék presbiterként is tenni a közösségünkért.

dr. Koltai János

Fizikus, egyetemi adjunktus vagyok, egy lány és egy fiú édesapja. A Kelenföldi Evangélikus Gyülekezetben konfirmáltam, ezt követően az Egyetemi Gyülekezethez csatlakoztam.

A gyerekekkel kezdtünk 16-18 éve a Deák téri családi istentiszteletekre járni.

dr. Lakatos Veronika

1981-ben születtem Szolnokon. Hívő családban nőttem fel, a Szolnoki Evangélikus Gyülekezet tagjaként. Ott is konfirmáltam. 1999-től tanulmányaim miatt Budapesten éltem, a Budapesti Corvinus Egyetemen és a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen végeztem közgazdászként és jogászként.

A Passaui Egyetem Közgazdasági Karán folytatott tanulmányaim alatt ismerkedtem meg a férjemmel, akivel Münchenben kezdtük meg közös életünket. 2011 óta lakunk Budapesten és azóta vagyunk a Deák téri Evangélikus Gyülekezet tagjai. Kisfiaimmal bekapcsolódtunk a gyülekezeti Baba-mama körbe, majd a gyülekezet egyéb gyerekbarát programjaiba is. Nyaranta nagy örömmel utaztunk a Családos táborba, izgalmas helyszínére és programok felfedezésére. Két kisfiam a Kisdeák Óvodába jártak, ami tovább erősítette kapcsolatunkat a Deák térrel.

dr. Szvitek Róbert József

Zászkaliczky Péter keresztelt meg és készítette fel a konfirmációra Bakonyicsernyén. Az EHE levelező hittantanár szaka mellett a PPKE történelem-magyar szakán szereztem diplomát. Budapestre költöztem, a Deák téri templomba kezdtem járni, 2021 óta képviselőtestületi tag vagyok. Két fiam van, akiket a Deák téri templomban kereszteltek meg, az itteni óvodába jártak, itt konfirmáltak. A vasárnapi istentiszteleteken való részvétel mellett a nyári családi táborokon veszünk részt. Bekapcsolódhattam a gyülekezet történetét bemutató Oltalom a zivatarban című kötetek munkálataiba is.

Köszönjük azoknak a hűséges szolgálatát is, akik eddig aktív presbiterként segítették a gyülekezet különböző kisközösségeinek munkáját és akiknek a tanácsára, tapasztalatára a következő ciklusban tiszteletbeli presbiterként továbbra is számítunk. Hadd álljon most itt új tiszteletbeli presbiterünk neve is.

Új tiszteletbeli presbiterünk:

Bence István, Prehoda Mariann, Zalán Péter, Zsemberovszky János, Zsirai Zsuzsa

TÁMOGATÁS

Hálaadási vasárnap: március 24.

Gyülekezetünkben évente két alkalommal nyílik lehetőség az **egyházfenntartói járulékok** borítékba helyezésére. Az esztendő első felében **március 24-re**, virágvasárnap ünnepére hirdetjük meg az adakozásnak ezt a módját.

Adományainkat a két **délelőtti istentiszteleten** a padokra készített borítékokba téve az offertórium összegyűjtésekor a kosarakban helyezhetjük majd el. Kérjük testvéreinket, hogy a borítékban lévő kísérő űrlapok kitöltésével jelezzék, hogy kinek a nevében adakoznak.

Ezúton is köszönünk minden adományt és támogatást!

A Kisdeák Óvoda nyílt napja

Óvodánk sok szeretettel hívja és várja az óvodát kereső családokat **2024. március 28-án** csütörtökön délelőtt 8.30 és 11.30 között. Az „ovikóstoló” keretében lehetőség lesz megismerkedni a csoportszobákkal, az óvó nénikkel, dadusokkal, az óvodában folyó munkával.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

www.kisdeak.hu • +36 20 258 3279

Kamp Salamon: „Tanítványként tekintek Bachra”

Megszólaltatni Johann Sebastian Bach összes egyházi kantátáját: Kamp Salamon Kossuth-díjas karmester, egyetemi tanár, a MMA rendes tagja vállalása több évtizedes program, valóságos életfeladat. A Lutheránia Ének- és Zenekar karnagya, a budapesti Bach-hét művészeti vezetője tanítványainak is azt ajánlja: legyen élettervük. A technikai tudás mindenek fölé helyezése nem valódi művészet, csak mutatvány.

A következő hetekben a böjti időszak, a húsvét, majd a pünkösd átéléséhez járulnak hozzá a Lutheránia Ének- és Zenekar előadásai. Az egyházi év ünnepeihez igazítja a fellépéseit?

Bach meghatározott rendben, az esztendő ünnepeire írta egyházi kantátáit, több mint kétszázat. Szeretnénk bemutatni mind, s közben a h-moll mise, a Karácsonyi oratórium, a János- és a Máté-passió, valamint a Magnificat sem maradhat ki a repertoárból. Ez több évtizedes program. A Deák téri templomban a vasárnapi istentisztelet részeként, liturgikus keretben hangzanak el a kantáták. A 35. Budapesti Bach-héten – idén 2024. június 3–9. között – pedig napról napra töltekezhetünk majd a mester muzsikájával.

A közelmúltban a háromszáz éves Harta jubileumi ünnepén is részt vett a Lutheránia Ének- és Zenekar. Milyen érzés volt visszatérni a szülőfalujába?

Előjöttek az emlékek. Kétnyelvű közegben nevelkedtem a Duna-parti Hartán, ahol németül szóltak a korálok vasárnaponként a templomban. Máig a fülemben van nagymamám gyönyörű hangja, akivel esténként együtt énekeltem az egyházi népekeket, amíg bele nem aludtam. Pár évvel később Bach passióját hallgatva döbbsentem rá, hogy én ezt a zenei nyelvet ismerem! Bartókról és Kodályról köztudott:

művészetük oly mértékben felszívta a magyar népzene, hogy hallani a művek mögötti inspirációt. Ugyanez áll a bachi életműre, amely viszont a lutheránus korálból táplálkozik – gyermekkorom zenei élményanyagából. Ily módon bejárásom lett a teljes életműbe. A mai napig megszólítva érzem magam, amikor gyülekezeti éneket hallok, mert átélem, amit egykor a hartai templomban és a szüleimen, nagyszüleimen keresztül megtapasztaltam: Isten közelségét és szeretetét. Miközben a zene teljes valójában átjár, megerősödöm abban a tudatban, hogy ezt a példát akarom gyakorolni és továbbadni.

Milyen út vezetett a hartai templomtól a karmesteri pódiumig?

Zeneiskola nem működött a faluban, a helyi kántor, Gerényi Salamon tanított zongorázni és orgonálni. A bajai német nyelvű gimnáziumban szerettem meg az irodalmat: délutánonként elbújtam a kollégiumban, de még a háztetőre is felmásztam, hogy senki ne zavarjon, és amihez csak hozzáfértem a könyvtárban, az egész német irodalmat végigolvastam. Bajáról aztán a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetemre vitt az utam, utána a Zeneakadémiára, Párkai István osztályába. A bécsi Zeneakadémián, Karl Österreicher professzor karmester osztályában folytattam a tanulmányaimat, majd ösztöndíjas hallgatója voltam a Stuttgarti Bach Akadémiának a Bach-specialista

Helmuth Rilling meghívására. A bécsi éveket követően az Országos Filharmónia Állami Énekkarának asszisztense lettem, azután a Debreceni Kodály Kórus művészeti vezetőjeként irányítottam az együttes munkáját hét éven át. A tanulóévek során megtapasztaltam, mennyire egymásra vagyunk utalva a zenekari és az énekkari munkában, másrészt megérett bennem az elhatározás, hogy csak akkor szólaljak meg, ha valóban van mondanivalóm.

Ez a mondanivaló lett a bachi életmű?

Nem egyszerűen tisztelem és szeretem, hanem tanítványként tekintek Bachra.

A tanítványság pedig azt jelenti, hogy a mester életprogramja a sajátommá vált. Ahogyan Bornemisza Péter írja:

„egyfelől félttem, másfelől égett a szívem, és talán az oldalamon is kifakadt volna, ha az számot fel nem tátottam volna.”

Ezt az alapállást, a mondanivaló iránti teljes odaadást magamévá tettem. A mester tanítását magamra vettem. Azért is indítottam a kantátazenés sorozatot, azért is tűztem ki célul, hogy mind a kétszázat megszólaltatom az életem során, és azért törekszem a teljes életmű ismeretére, mert csak így lehet rálátásom a részletekre, az arányokra, csak így alkothatok fogalmat arról a tökéletes rendezettségéről, ami a bachi zene sajátja. Onnantól pedig, hogy rálátok az egészre, már nem másolok, hanem egyéni hangja, egyéni színe lesz minden interpretációnak.

Mit jelent a tökéletes rendezettség a zenében? Egyáltalán mi a viszonyítási pont, milyen törvényszerűségek mutatkoznak meg az alkotásban?

Kevesen tudják, hogy a Bach család Magyarországról származott. Kortársai elsősorban orgonistaként tartották számon a mestert, bár már fiatalon születtek művei, a többség Lipcsében. Bizonyára inspirálta, hogy megcsillogtathatja tudását a professzorok előtt, hiszen az egyetemi város templomában vasárnaponként ott ült az oktatói kar! Bach első kantátái érett alkotóról tanúskodnak. Ennek egyetlen magyarázata lehetséges: tehetségét az Úristentől kapta. Ez a döntő, mert bár nem került olyan pozícióba, mint a vele egyivású Händel, aki királyi udvarokban játszott, ám ő a mennyei királynak muzsikált. Bibliája margójára feljegyezte: „az imádkozó, áhítatos, hívő zenében Isten az ő kegyelmével mindenkor jelen van”, vagyis az egységet, Isten és ember szövetségét tapasztalhatja meg, aki őt

hallgatja. Különösen igaz ez ünnepnapokon, amikor a reális és a transzcendens világ érintkezési pontján áll a fény: az örök élet fénye, és hirdeti, hogy az ember az örökhöz tartozik, nem a múlandóhoz. Ez a reménység a reális világ fölötti valóságba emeli az embert. Ilyenkor módunkban áll rálátni,

milyen irányba halad az életünk. Módunkban áll a bachi életművön keresztül is megfontolni, hogy Isten törvénye szerint akarunk-e élni.

Ezek szerint Bach zenei programja egyben életprogram is volt?

A fúga művészete című nagyszabású variációs ciklusában a mester megfogalmazta mindazt, amit az emberiség a fúgáról, az örökkévalóság zenei műfajáról elmondhat. A Zenei áldozatban összegezte, ami a kánonról tudható, a h-moll mise viszont magáról az Istenről szól. Ezért én Bach zenei-szellemi végrendeleteként tekintek a h-moll misére. Pilinszky János említi egy interjúban, hogy a rádióban gyönyörű zenét hallott, szaladt is megnézni a műsorújságban, mi lehet az – Bach h-moll szvitje volt. Még aznap délután felhívta Pernye András zenetörténészt, akitől teljes komolysággal megkérdezte: „Te, ez a Bach nagyon sokat írt?” „Rengeteget” – jött a megnyugtató felelet, mire Pilinszky vásárolt egy lemezjátszót, és éveken keresztül napi tíz-tizenkét órán át Bachot hallgatott, mert ő még olyan örömet zenében megfogalmazva

nem hallott, mint a h-moll misében! A létezés örömről szól ez a zene, a teljességről és az örök élet reménységéről. Mintha a mester maga is látta, tapasztalta volna a végtelent! Johann Sebastian Bach hitt a teremtett világ tökéletességében, úgy tartotta, hogy mindennek és mindenkinek meghatározott helye és feladata van az életben. Alkotás közben – a teremtő folyamaton keresztül – voltaképpen a Teremtőt „utánozta”. Ezért törekedett a tökéletességre. A szépség önmagában nem érdekelt, az öncélúan esztétizáló művészet egyszerűen hidegen hagyta.

A „laudatio Dei”, vagyis Isten dicsőítése és a lélek újjáteremtése együtt valósul meg. A bachi gondolkodás helyet ad Isten birodalmának, miközben a modern ember inkább kiszorítja azt, nem foglalkozik a láthatatlan valósággal. Pedig harmónia csak a látható és a láthatatlan világ egyensúlyából születhet. Lehetetlen, hogy mindig a látható dolgokra irányuljon a figyelem, mert abból kiegyensúlyozott élet nem születhet.

A növendékeimet is ezzel bíztatom: életervvvel kell rendelkezni. Vagyis tisztába jönni azzal, hogy mi a megbízatás, hova kell eljutni, ahhoz pedig mi szükséges: miről kell lemondani, és miért érdemes energiákat mozgósítani teljes odaadással? Az életet oda kell adni azért, ami több az életnél. Aki betölti életfeladatát, az megérzi az isteni harmóniát, és megérti azt is, hogy a mindenségben pótolhatatlan.

Az eredeti cikk a papageno.hu internetes oldalon jelent meg Tóth Ida tollából.

*[https://papageno.hu/blogok/
m-v/2024/01/kamp-salamon-interju/](https://papageno.hu/blogok/m-v/2024/01/kamp-salamon-interju/)*

J.S.Bach: Máté Passió (BWV 244)

Előadások virágvasárnap, és nagyszombaton

2024. március 24., vasárnap, 18 órakor

Közreműködnek:

Lőkösházi Mária – szoprán

Bakos Kornélia – alt

Megyesi Zoltán – tenor

Szerekován János – tenor

Kovács István – basszus

Fülep Máté – basszus

2024. március 30., szombat, 18 órakor

Közreműködnek:

Lőkösházi Mária – szoprán

Bakos Kornélia – alt

Szerekován János – tenor

Papp Viktor – tenor

Cser Péter – basszus

Fülep Máté – basszus

A Lutheránia ének- és zenekart Kamp Salamon, kossuth-díjas karnagy vezényli.

A belépés ingyenes. További információ: <https://lutherania.lutheran.hu>

Rendelkezés személyi jövedelemadó 2x1 százalékaról

Felhívjuk a Testvérek figyelmét, hogy akik korábban valamely egyház javára felajánlották adójuk egy százalékát, – amennyiben másként nem rendelkeznek – az adó egyházak számára felajánlható egy százalékát idén is ugyanennek az egyháznak folyósítják majd.

Az alapítványi egy százalékok esetében pedig évente újból szükséges rendelkezni! Kérjük Testvéreinket, adóbevallásuk elkészítésekor legyenek erre tekintettel!

Ezúton is megköszönjük mindazok támogatását, akik adóbevallásuk elkészítésekor személyi jövedelemadójuk egy százalékáról rendelkezve gyülekezetünk alapítványát jelölik meg kedvezményezettként. A 2023. évről készített adóbevallás alkalmával is tisztelettel kérjük ezt a támogatást.

Azoknak is érdemes nyilatkozatot tenniük, akik bár adnak be adóbevallást, de ténylegesen nem fizetnek adót, mert a Magyarországi Evangélikus Egyház utánuk is jogosult az ún. kiegészítő támogatásra. Minden támogatást ezúton is köszönünk!

**Magyarországi
Evangélikus Egyház**
Technikai szám: 0035

**Insula Lutherana -
Evangélikus Sziget Alapítvány**
Adószáma: 18066995-1-41

1%
**LÉLEKKEL,
ISMERETTEL**

Egyházi 1%-os felajánlásod mellett
civil 1%-oddal támogasd az
**EVANGÉLIKUS SZERETETOTTHONOK,
NEVELÉSI-OKTATÁSI INTÉZMÉNYEK
VAGY GYÜLEKEZETEK ALAPÍTVÁNYAIT.**

**MAGYARORSZÁGI
EVANGÉLIKUS EGYHÁZ**
Technikai szám: **0035**

CIVIL
egyszazalek.lutheran.hu

www.evangelikus.hu

LÉLEKKEL, ISMERETTEL

Gyülekezeti munkaprogram

Mottó: „A jövő fiatallá tesz”

„De akik az Úrban bíznak, erejük megújul!” (Ézs 40,31)

A programterv előzetes jellegű, egyes részletekben előfordulhat változás!

Állandó gyülekezeti alkalmak

NAP	IDŐPONT	ALKALOM	HELYSZÍN
Kedd	10 órától	Kézimunka kör	kisterem
	11 órától	Biblióra	kisterem
	17 órától	Imakör	kisterem
	19.30-tól	Lutheránia próba	nagyterem
Csütörtök	7.30-tól	Prima – liturgikus áhítat	templom
	10 órától	Nyugdíjas klub	klubhelyiség
	18 órától	Bibliakör	kisterem + online
Péntek	18 órától	Tini ifi	pinceklub
	19.30-tól	Lutheránia próba	nagyterem
Vasárnap	9 órától	Istentisztelet úrvacsorával	templom
	10 órától	Konfirmációi előkészítő	klubhelyiség
	10.30-tól	Imakör	hittan terem
	11 órától	Istentisztelet, úrvacsora	templom
	11 órától	Gyermekbibliakör (kivéve a hónap első vasárnapján)	templom

Csendes hétvégék és nyári táborok

IDŐPONT	HELYSZÍN	ALKALOM
Április 2-4.	Mátraszentistván	Konfirmandus tábor konfirmandusaink és ifjúságunk részvételével
Június 23-29.	Csákvár	Gyülekezeti gyermektábor
Július 15-20.	Csákvár	Gyülekezeti ifjúsági tábor
Július 24-27.	Pécs	Családós tábor
Augusztus 10-17.	szervezés alatt	Testvér-gyülekezeti Nomád Tábor
Augusztus 12-19.	Ebern	Német-magyar ifjúsági tábor eberni testvérgyülekezetünk fiataljaival

A táborokra történő jelentkezésről és az alkalmakkal kapcsolatos további részletekről információk a lelkeszi hivatalban kérhetők. Telefon: 483-2150, e-mail: deakter@lutheran.hu

Nagyheti istentiszteletek részletes rendje

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Virágvasárnap március 24.	9 óra	Istentisztelet úrvacsorával – igehirdető: Doma Márton
	11 óra	Istentisztelet, úrvacsora – igehirdető: Norbert Denecke
	18 óra	J.S.Bach: Máté Passió BWV 244 igehirdető: Smidélusz Gábor
március 27. szerda	18 óra	Deák téri ifjúság passiójátéka
Nagycsütörtök március 28.	18 óra	Úrvacsorai istentisztelet – igehirdető: Gerőfiné dr. Brebovszky Éva
Nagypéntek március 29.	9 óra	Istentisztelet úrvacsorával és passióolvasás igehirdető: Smidélusz Gábor
	11 óra	Istentisztelet, úrvacsora – igehirdető: Cselovszky Ferenc
	18 óra	Istentisztelet a Mevisz Bárka passióelőadásával és úrvacsorával igehirdető: Kovács Áron
Nagyszombat március 30.	18 óra	J.S.Bach: Máté Passió BWV 244 igehirdető: Gerőfiné dr. Brebovszky Éva
Húsvét vasárnap	5 óra	Hajnali istentisztelet úrvacsorával – igehirdető: Doma Márton
március 31.	9 óra	Istentisztelet úrvacsorával – igehirdető: Gerőfiné dr. Brebovszky Éva
	11 óra	Istentisztelet, úrvacsora – igehirdető: Smidélusz Gábor
	11 óra	Gyermek-istentisztelet a nagyteremben – igehirdető: Cselovszky Ferenc
	18 óra	Istentisztelet – igehirdető: Kovács Áron
Húsvét hétfő április 1.	9 óra	Istentisztelet úrvacsorával – igehirdető: Cselovszky Ferenc
	11 óra	Istentisztelet, úrvacsora – igehirdető: Kovács Áron
	18 óra	Istentisztelet – igehirdető: Gerőfiné dr. Brebovszky Éva

Nikodémusok köre (beszélgetések a Bibliáról és önmagunkról)

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Április 29. hétfő	19 óra	A témák az alkalmak résztvevőivel egyeztetve kerülnek kiválasztásra
Május 27. hétfő	19 óra	

Hétközi istentiszteletek

(A nagyheti alkalmak külön, az ünnepkör programjánál szerepelnek, az előző oldalon)

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Május 3. péntek	15.30 -18 óra	Deák Téri Gimnázium ballagási istentisztelet és ünnepség
Május 9. csütörtök	11 és 18 óra	Mennybemenetel ünnepi istentiszteletek (délelőtt úrvacsora)
Május 20. pünkösd hétfő	18 óra	Esti istentisztelet (A délelőtti istentiszteletek az egyházmegyei családi- és missziói napra tekintettel elmaradnak!)
Május 24. péntek	17 óra	Deák Téri Gimnázium év végi koncertje
Június 17. hétfő	16 óra	Deák Téri Gimnázium tanévzáró ünnepély
Augusztus 20. kedd	9 óra	Istentisztelet a nemzeti ünnep alkalmából

Baba-mama kör pénteki alkalmai (helyszín: klubhelyiség)

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Április 12.	10 óra	Beszélgetés
Április 26.	10 óra	Beszélgetés
Május 10.	10 óra	Beszélgetés
Május 24.	10 óra	Beszélgetés
Június 14.	10 óra	Beszélgetés

Vasárnapi gyermek-bibliakör alkalmai

A gyerekek a templomból a kezdő oltári szolgálat végén indulnak a foglalkozásra.

NAP	ALKALOM
Április 14.	Tamás – Jn 20,24-29 – Ez hihetetlen?!
Április 21.	Emmausi tanítványok – Lk 24,13-35 – Ismeretlen ismerős
Április 28.	Péter – Jn 21,15-19 – Szeretsz te engem?
Május 12.	Mennybemenetel – ApCsel 1,4-14 – Miért álltok itt az ég felé nézve?
Május 19.	Az első gyülekekezet – ApCsel 2,37-47 – Az egyház kovásza
Május 26.	A hét diakónus – ApCsel 6,1-7 – Cselekvő hit

Zenei alkalmak a Deák téri templomban

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Március 17. vasárnap	18 óra	Orgonaest a Bach Mindenkinék Fesztivál keretében
Március 24. virágvasárnap	18 óra	J.S.Bach: Máté Passió (BWV 244)
Március 30. nagyszombat	18 óra	J.S.Bach: Máté Passió (BWV 244)
Március 31. húsvét vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat – Ruppert István orgonál
Április 14. vasárnap	11 óra	Kantátás istentisztelet – J.S. Bach: Am Abend aber desselbigen Sabbats (BWV 42)
Április 28. vasárnap	11 óra	Kantátás istentisztelet – Finta Gergely és Szepesi Bence – Orgona és szaxofon J.S. Bach: Gott ist unsre Zuversicht (BWV 197)
Április 28. vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat
Május 12. vasárnap	18 óra	ÚjLélekZene est
Május 19. vasárnap	11 óra	Kantátás istentisztelet – J.S. Bach: Erhöhtes Fleisch und Blut (BWV 173)
Május 26. vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat – Alföldy-Boruss Csilla orgonál
Június 3-tól 9-ig minden nap	19 óra	A Bach-hét hangversenyei a templom kapuján kifüggesztett plakát és a templomban kihelyezett szórólapok szerint
Június 9. vasárnap	19 óra	Kantáta est J.S. Bach: Wo Gott der Herr nicht bei uns hält (BWV 178) és J.S. Bach: Magnificat (BWV 243)
Június 30. vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat
Július 28. vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat
Augusztus 25. vasárnap	18 óra	Orgonazenés áhítat

A nyári időszakban június 12-től szerdánként, 5 órai kezdettel 20 perces orgonameditációt is tartunk.

Alkalmainkra a belépés díjtalan. Művészeti vezető: dr. Finta Gergely
www.facebook.com/zenesahitat www.facebook.com/Organ-Vespers-Budapest-Deak-ter

Gyermek- és családi alkalmak

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Március 31. húsvét vasárnap	11 óra	Húsvéti gyermek-istentisztelet a nagyteremben
Április 7. vasárnap	9 óra	Családi istentisztelet: Bízva kérő gyerekek (Lk 11,9-13)
Május 5. vasárnap	9 óra	Családi istentisztelet: Egy anya és lánya (Mk 7,24-30)
Június 2. vasárnap	9 óra	Családi istentisztelet: Példává tett kicsinyek (Mt 18,1-5)

Presbiteri képviselő-testületi alkalom

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Április 15. hétfő	18 óra	Presbiteri bibliaóra
Május 13. hétfő	18 óra	Képviselő-testület éves rendes ülése

Magányosok bibliaórája (helyszín: gyülekezeti nagyterem)

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Március 25. hétfő	17 óra	Böjti beszélgetés Pintér Márta lelkésznővel
Április 27. szombat	9 óra	A magányosok körének kirándulása
Május 27. hétfő	17 óra	Beszélgetőtárs: Dr. Finta Gergely kántor, orgonaművész
Június 24. hétfő	17 óra	Beszélgetőtárs: Cselovszky Ferenc lelkész

Senior kör (helyszín: gyülekezeti nagyterem)

NAP	IDŐPONT	ALKALOM
Április 24. szerda	18.30	Beszélgetés Kondor Péter püspökkel
Május 29. szerda	18.30	Téma szervezés alatt

Nyugdíjas klub csütörtöki programjai (10 órától a klubban)

NAP	ALKALOM
Április 4.	János első levele
Április 11.	Aquinoi Tamásra emlékezünk
Április 18.	Sárfalvi Ilona vetít
Április 25.	Pál a feltámadásról
Május 2.	János 2. és 3. levele
Május 9.	Mennybemenetel ünnepe miatt elmarad
Május 16.	Bence Ágnes vetít
Május 23.	Ambrosiusra emlékezünk
Május 30.	János evangéliuma a Szentlélekről
Június 6.	A Filemon levél
Június 13.	Vendégünk Smidéliusz Gábor
Június 20.	A Szentháromság Pál leveleiben
Június 27.	Záró alkalom

Bibliaórai és bibliaköri tematika (helyszín: gyülekezeti kisterem)

NAP	ALKALOM
Április 4.	Húsvét után
Április 9. és 11.	A diakónia fogalma
Április 16. és 18.	Isten irgalma
Április 23. és 25.	Az úrvacsora diakóniai dimenziója
Április 30. és Május 2.	A diakónia története
Május 7.	EÉK 53. ének – Hogyne dicsérném az Istent...
Május 14. és 16.	A női önkéntes szolgálatról, a diakonisszák (100 éves a FÉBÉ)
Május 21. és 23.	EÉK 244. ének – Isten élő Lelke, jöjj...
Május 28. és 30.	EÉK 356. ének – Igen, Atyám, mert így kedves előttem...

Innentől szeptemberig a keddi bibliaórák szünetelnek, a csütörtöki bibliakör viszont egész nyáron át várja az érdeklődőket.

Impresszum

Húsvéti levél

A Pesti Evangélikus Egyház Deák téri Egyházközség
negyedévente megjelenő hírlevele
2024/1. szám

Szerkesztők:

Cselovszky Ferenc
Gerőfiné dr. Brebovszky Éva
Kovács Áron
Smidéliusz Gábor

Kiadványszerkesztés:

Bodai Tamás

Nyomtatás:

Extra Média Nyomda Kft.

Kapcsolat:

Pesti Evangélikus Egyház, Deák téri Egyházközség
cím: 1052 Budapest, Deák F. tér 4.
telefon: 06 1 483 21 50
e-mail: deakter@lutheran.hu
web: www.deakter.hu
számlaszám: OTP 11707024-20104508

A lelkészi hivatal nyitvatartása:

Minden hétköznap 9-től 13 óráig

Insula Lutherana Alapítvány

számlaszám: OTP 11707024-20335809
adószám: 18066995-1-41